

behandling; men indtil da forbeholder vi os muligheden for at gøre det lidt mere enkelt end dette digre værk.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil gerne takke for overvejende positive meldinger fra ordførerne. Jeg synes, det er fremgået ret tydeligt af de bemærkninger, der er faldet, at dette lovforslag først og fremmest er egnet til en grundig udvalgsbehandling og måske mindre til alt for mange meldinger ved førstebehandlingen.

Det er jo et lovforslag, som rører ved en lang række love og en lang række bestemmelser med det helt præcise overordnede formål at sikre, at dér, hvor man hidtil har skullet indhente en konkret tilladelse eller dispensation, men hvor praksis har vist sig at være så sikker, at man kan indskrive den direkte i loven, indskrives vi den direkte i loven. Så er vi for det første fri for at ulejligge den enkelte skatteyder med at skulle hen og have en konkret tilladelse, og for det andet kan det direkte i loven ses, hvor det så er mulighederne ligger; hvad man kan, og hvad man ikke kan.

Det princip har jeg hørt en klar tilslutning til fra Folketingets partier.

Jeg er så glad for, at stort set alle ordførerne har sagt, at de vil gennearbejde lovforslaget grundigt under udvalgsarbejdet, for det er fuldstændig rigtigt, at der er mange bestemmelser, vi har fat i her.

Jeg er da meget glad for og tryk ved, at hr. Aage Frandsen siger, at han vil bruge lidt kræfter på at undersøge, om der skulle være noget, der kan misbruges til noget andet. Det er faktisk noget af det, jeg har været en hel del optaget af, inden lovforslaget blev fremsat, for vi har visse erfaringer fra tidligere for, at når vi har siddet med et lovforslag, som har haft det gode formål objektivering, har vi fået lavet nogle bestemmelser, som kunne bruges af nogle til noget andet end det, der egentlig var meningen. Derfor har jeg personligt været ret optaget af den vinkel, og derfor er jeg også glad for, at andre vil forfølge den under udvalgsarbejdet, således at hvis der skulle være noget, vi i Skatteministeriet skulle have overset, kan vi være trygge ved, at det er der så andre, der vil være med til at påpege under udvalgsarbejdet.

Hr. Kim Behnke var inde på en række forskellige ting.

Hvis vi nu tager bestemmelsen om optog, så har den altså det gode formål, at selv om man anvender et køretøj til persontransport, som man normalt ikke må anvende til persontransport, vil det ikke blive pålagt afgift. Den lille bestemmelse om optog har det meget præcise formål, at når man i de undtagelsestilfælde, som er beskrevet her, anvender et køretøj også til persontransport, får det ingen afgiftsmæssige konsekvenser.

Jeg tror nu, det er nyttigt, vil jeg sige til hr. Kim Behnke, at vi ikke risikerer, at en eller anden kom galt af sted ved at være for emsig i sådan en situation, men at vi har direkte stående i loven, at det kan man ikke. Formålet er godt og fornuftigt.

Det samme kunne der svares på de øvrige spørgsmål. Jeg går ud fra, at spørgsmålene vil blive stillet under udvalgsarbejdet, sådan så vi i fællesskab føler, at vi har et fuldt overblik over alle de mange bestemmelser, når vi når frem til tredjebehandlingen.

Men i hvert fald foreløbig tak for en positiv indgang til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v. (Afgift af emballager til smorbare blandingsprodukter og afgiftsfritagelse for emballager til vegetabiliske produkter, som kan erstatte animalsk mælk).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 13/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Lovforslag om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspekninger og visse poser af papir eller plast m.v., som indeholdt en vægtbaseret emballageafgift, blev vedtaget i juni 1998. Lovændringen har virkning pr. 1. januar 1999.

På baggrund af bl.a. erfaringerne fra den gældende flaske- og dunkeafgift er der i loven lagt vægt på at benytte så præcise afgrænsninger som muligt for at lette virksomhedernes og myndighedernes administration af de nye regler. Der er derfor bl.a. benyttet varepositionsnumre fra EU's kombinerede nomenklatur for at sikre en klar afgrænsning af de varegrupper, som efter loven skal belægges med emballageafgift.

Lovforslaget om den vægtbaserede emballageafgift blev forud for fremsættelse i Folketinget i juni 1998 udsendt til høring til et bredt udsnit af brancheorganisationerne, virksomheder, ministerier m.v. Dette skete bl.a. med henblik på at sikre, at lovforslaget omfattede samtlige konkurrerende produkter inden for de varegrupper, som i henhold til lovforslaget blev omfattet af emballageafgift, således at man undgik utilsigtede konkurrenceforvridninger. Høringssvarene medførte en række ændringer, som indgik i det endelige lovforslag.

Efter lovens vedtagelse er det desværre blevet påpeget, at emballage til margarine, minarine m.v. og smør henholdsvis henhørende under position 1517 og 0405, som nævnt i lovens § 1, er omfattet af afgiften, men at smørbare blandingsprodukter, der henhører under position 2106, ikke er omfattet af afgiften. Da dette vil medføre en konkurrenceforvridning til ugunst for margarine og minarine m.v. og smør, foreslås det, at emballage til smørbare blandingsprodukter henhørende under position 2106 omfattes af afgiftspligten.

Emballage til flydende sød-, let-, skummet- og kærnemælk er fritaget for afgift, og fritagelsen er snævert afgrænset til disse produkter. Dette kan virke mindre rimeligt for personer, som på grund af f.eks. mælkeallergi er nødt til at bruge produkter til erstatning for animalsk mælk som f.eks. sojamelk, der er omfattet af afgiften.

Af hensyn til bl.a. mælkeallergikerne foreslås det derfor, at emballage til vegetabiliske produkter, som kan erstatte flydende sød-, let-, skummet- eller kærnemælk, fritages for afgif-

ten, og derfor skal Socialdemokratiet støtte forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Ja jeg ved ikke, om vi vel er nået til 3. akt, 1. scene, i farcen om emballageafgiften. Temaet er denne gang smørbare blandingsprodukter og sojamelk til allergikerne.

Jeg synes, det er lidt vanskeligt sådan at få fat i den større entusiasme omkring de spørgsmål. Den ene skal ind, og den anden skal ud. Vi må jo spørge os selv, hvad mon det næste bliver, sådan at vi kan skifte scene ved næste forslag til ændring af emballageafgiftloven.

Brian Mikkelsen (KF):

Som Venstres ordfører lige har været inde på, så står vi jo her i dag med endnu et afsnit i en efterhånden pinlig føljeton om de graverende fejl, som regeringen efter vores mening begik, da den fik lovforslag nr. L 135, som jo er det oprindelige lovforslag, hastet igennem i december 1997. Forslaget blev jo egentlig kun vedtaget, fordi regeringen manglede 400 mio. kr. i forbindelse med finansloven sidste år. Den forsøgte så at løse problemet ved at indføre en rød skat forklædt som en grøn afgift, og denne gang var det jo så på emballage. Jeg ved ikke, hvad den finder på næste gang. Det må vi jo prøve at se på.

For god ordens skyld vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti naturligvis er interesseret i, at mængden af emballage nedbringes. Vi mener dog, at det miljømæssige sigte mangler i loven. Det er nu ikke særlig overraskende, for her er tydeligvis kun tænkt på at kradse penge ind til statskassen, og de miljø- og administrative konsekvenser af loven blev overset.

Konsekvenser har der jo været. Erhvervslivet har endnu engang skullet og skal stadig væk døje med en belastende afgift. Samtidig har det fået unødigt administrativt besvær med at administrere loven og alle de lapper, som vi jo har set er kommet frem hen ad vejen.

Men det mest ulykkelige er, at det påvirker det danske erhvervsliv i en negativ retning. Når man bliver ved med at sætte skatterne op og indføre nye afgifter, så bliver vores konkurrenceevne jo forværret, og vi får reduceret antallet af danske arbejdspladser. Man flytter arbejdspladser væk fra Danmark til andre lande.

Nu står vi jo så her i dag med et lovforslag, der skal rette op på regeringens fejl og mangler. Vi skal til at påsy endnu en lap for at afhjælpe

den efter min mening vilkårligt sammensatte lov.

Ikke nok med, at erhvervslivet skal døje med den ekstra skat, nu skal det altså også døje med at få rettet sig ind efter diverse brølere, som regeringen har overset.

Hvem skal så betale denne her pris? Ja, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, skal denne økonomiske belastning væltes over på forbrugerne.

Vi anser det for en forbedring, at man fjerner den konkurrencemæssige forvriddning, som loven er skyld i. Den kredit vil jeg godt give skatteministeren. Men jeg forstår så ikke, hvorfor man ikke blot gør det, at man siger: Nu er der altså en forskel på blandingsprodukterne for smør og margarine. For dér er der altså en konkurrenceforvriddning, som alle og enhver kan se.

Jeg kan forstå, at embedsmændene i Skatteministeriet har været meget, meget, meget lang tid om at rette op på det her. Det synes jeg er meget beklageligt. Det synes jeg de skulle have skyndt sig med. Alle og enhver kunne se, at der var en fejl her, og sådan som jeg forstår sagsforløbet, har det taget flere måneder at rette op på det. Okay, det må vi så få kigget på.

Men hvorfor gør man så ikke det, at man simpelt hen bare fjerner afgiften på emballage for margarineprodukter? Så bliver der jo en ligestilling mellem blandingsprodukterne og margarineprodukterne. Hvis man fik fjernet den afgift, ville man også servicere og hjælpe de mange børnefamilier, som vi jo alle sammen taler om herinde, og som bruger i tonsvis af de her produkter.

Det opfordrer vi til, og det vil vi stille et ændringsforslag om.

Men fra konservativ side er vi glade for, at man får rettet op på misforståelsen, men vi synes generelt, at det er en lov, som koster erhvervslivet alt for mange kroner og alt for meget besvær, og som i sidste ende vil koste arbejdspladser.

Aage Frandsen (SF):

Da vi i foråret behandlede det lovforslag, som det her er en ændring til, gav jeg udtryk for, at det, som Folketinget, jeg selv inklusive, stemte for for et års tid siden, ikke var det smukkeste, der er lavet. Til gengæld vil jeg vove at påstå, at det, vi lavede i juni måned i år, var afbalanceret; vi havde fundet de rigtige kriterier, og vi var i stand til også at rette os ind i forhold til de æn-

dringer, som man ønskede f.eks. fra dansk industris side og fra dele af branchens side.

Så siger det sig selv, at der jo godt kan dukke nogle ting op, som man ikke har forudset. Jeg erindrer ikke, at f.eks. hr. Brian Mikkelsen havde forudset det her allerede i juni måned, for hvis jeg eller skatteministeren havde fået det at vide i juni måned, havde vi nok rettet os ind efter det. Vi lytter rent faktisk efter gode argumenter.

I det her tilfælde viste det sig, at der var et problem, og når vi så får præsenteret problemet, forholder vi os til det. Men det må altså også betyde, at inden for den verden, vi er i her, må det altså være nu, man kommer med sine ønsker om ændringer. Hvis der stadig væk er et område her, hvor der er problemer, må man altså også fortælle os det, for vi kan lave det om, hvis vi bliver varsøet om det.

Med hensyn til de konkrete ændringer har hr. Brian Mikkelsen jo ret i, at man kan ændre begge veje. Men for det første er vi rent faktisk tilhængere af at bruge mindre emballage, og det mener vi er en konsekvens af at der er afgift på den. For det andet siger det sig selv, når vi har givet tilsagn om, at vi vil sørge for, at der er nogle penge.

Man kan selvfølgelig frygte det værste i øjeblikket, f.eks. at man et andet sted her i omegnen aftaler at give en hel masse penge ud, som hr. Brian Mikkelsen så er begejstret for, men det er vi desværre ikke herre over lige i øjeblikket. Men det siger altså sig selv, at de ændringer, som er foreslået her, støtter vi, og vi gør det ud fra, at når der viser sig nogle inkonsekvenser, som vi ikke havde gennemskuet, retter vi ind efter det.

Så skal jeg sige på Enhedslistens vegne, at Enhedslisten jo som bekendt ikke har tilsluttet sig emballageafgiften, men tilslutter sig dette ændringsforslag, bl.a. fordi det lemper vilkårene for allergikerne.

Klaus Kjær (DF):

Allerede inden loven om emballageafgift fra juni måned er trådt i kraft, har det nu vist sig, at der er behov for visse justeringer, og dette er nok ikke den sidste.

Der har ikke været andet end bøvl og ballade med hensyn til afgrænsningen af de forskellige emballagetyper. Nu ser vi, at der er sket en konkurrenceforvriddning til ugunst for emballage til margarine, minarine og smør i forhold til afgiften på emballage til andre smørbare blan-

dingsprodukter. En emballage til sidstnævnte produkter er ikke omfattet af afgiften, hvorfor det nu foreslås, at også emballage til smørbare blandingsprodukter pålægges en afgift.

Skatteministeren kunne for så vidt lige så godt have foreslået afskaffelse af emballageafgiften for margarine, minarine og smør, men det ville nok være en for utopisk tanke.

Ligeledes har man nu fundet ud af, at folk, som ikke kan tåle mælkeprodukter og derfor må anvende erstatningsprodukter, f.eks. sojamelk, efter de nugældende regler vil blive urimeligt ramt af emballageafgiften. Det er således, at flydende sød-, let-, skummet- og kærnemælk er fritaget for afgift, men at dette ikke gælder erstatningsprodukter som f.eks. sojamelk.

Det foreslås derfor, at afgiften på emballage til vegetabiliske erstatningsprodukter afskaffes, hvilket medfører et provenutab på omkring 20 mio. kr. årligt.

Dansk Folkeparti er naturligvis positivt stemt for emballageafgiftsfritagelsen vedrørende erstatningsmælkeprodukterne, men vi er skeptiske over for den del af forslaget, som indebærer, at der nu også lægges emballageafgift på smørbare blandingsprodukter. Vi vil så forbeholde os ret til stille et ændringsforslag vedrørende dette punkt.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal ikke gå nærmere ind på, hvad lovforslaget indeholder, da mange ordførere allerede har været inde på, hvad det går ud på, men blot sige tak til skatteministeren, fordi han har været villig til at rette op på de problemer, der har været omkring sojamelken og blandingsprodukterne.

Vi kan tilsige en positiv udvalgsbehandling, og så vil jeg også gerne sige, at under udvalgsbehandlingen håber jeg så, at hvis der skulle være andre ting, som man endnu ikke er blevet klar over at der er problemer med, melder man sig på banen, så vi også kan få rettet de problemer.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, hr. Morten Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Som det er fremgået af de forudgående taleres indlæg, vedtog Folketinget kort før sommerferien lov om afgift af visse emballager samt visse poser af papir eller plast m.v.

Lovforslaget blev forud for vedtagelsen sendt i bred høring, men alligevel har det efter lovens vedtagelse vist sig, at der var et par situationer, som loven ikke tog højde for.

For det første har det vist sig, at smørbare blandingsprodukter, der hører under position 2106, ikke er omfattet af afgiften, hvorfor der er tale om konkurrenceforvriddning i forhold til beslægtede produkter som smør, margarine og minarine.

For det andet er man siden vedtagelsen blevet opmærksom på, at emballage til flydende sød-, let-, skummet- og kærnemælk er fritaget fra afgift, mens de emballager, der anvendes til f.eks. mælkeallergikerers erstatningsprodukter, er omfattet af afgiften.

I bemærkningerne til lovforslaget sås der tvivl om rimeligheden i denne forskelsbehandling af forbrugerne. Det Radikale Venstre kan tilslutte sig betænkelighederne ved forskelsbehandlingen, og derfor kan Det Radikale Venstre støtte dette lovforslag.

Kim Behnke (FP):

Os, der kan huske CO₂-afgiften og de mange ændringer af lov om osv., vi har oplevet dér, når man skulle skelne mellem tung proces, let proces, kontoropvarmning, og hvad ved jeg, kan det jo ikke overraske, at vi nu for tredje gang har fat i den ny afgift, nemlig emballageafgiften.

Først blev den indført på alle mulige former for emballage. Da det så gik op for ministeriets folk, at det var fuldstændig umuligt at administrere, gik man over til en vægtbaseret afgift, og nu skulle det være enkelt, og nu skulle det være lige til at gå til. Det viste sig jo så, da vi så det konkrete lovforslag, at det aldeles ikke var tilfældet, og allerede nu har vi for første gang en ændring af den lov. Det bliver nok ikke den sidste, for det, man jo hver gang glemmer, er, at den mangfoldighed, der eksisterer ude i den virkelige verden, sjældent er nem at omsætte til paragraffer, når man ønsker at tage alle mulige forbehold.

Den mangfoldighed betyder jo bl.a., at der er en lang række smør- og margarineprodukter, og nogle er flydende, nogle er smørbare, nogle er ditten, og nogle er datten. Vi er fuldstændig enige med de ordførere, der har påpeget, at den nemmeste måde at foretage en ligestilling på, så der ikke er tale om konkurrenceforvriddning, selvfølgelig er, at man lader være med at have

afgift på emballage til disse forskellige smør-bare produkter.

Så er der sojamælken, og dér er jeg nødt til at sige, at det budskab, der var hr. Aage Frandsens, simpelt hen ikke er korrekt. Der blev fra de ganske vist få producenter, der er af denne sojamælk, under behandlingen af emballageafgiften gjort opmærksom på det, men dengang var der ingen lydhørhed, for man havde netop en opfattelse af, at der var tale om meget ubetydelige mængder.

Det er så først nu, man opdager, at det, der er tale om, er allergikere, og så har man jo et rent politisk problem, for man kan ikke gå ud og hævde, at man er ligeglad med mennesker, der er allergikere. Men dengang, hvor producenterne gjorde opmærksom på, at deres produkt ville blive udsat for konkurrenceforvridning, var man ligeglad, for da var man ikke opmærksom på den vinkel med allergikerne.

I lovforslaget er der ingen steder angivet, hvilket administrativt bøv l det nu giver virksomhederne at skulle lave systemerne om en gang til. Man gør opmærksom på, at ovre i Told og Skat skal man bruge 50.000 kr.; men det ubesvarede spørgsmål, vi alle sammen sidder med, er jo: Hvor mange virksomheder kommer nu til at skulle bruge tusinder af kroner på at lave deres regnskaber og indrapporteringssystemer om én gang til?

Først lavede man den formbaserede afgift, så lavede man den om til en vægtbaseret afgift, og nu laver man den om igen. Det er ikke rimeligt over for dansk erhvervsliv, at man hele tiden laver de her ting om, og derfor må vi sige, at selv om det er fristende at sige: Jamen vi er da tilhængere af, at man friholder denne sojamælk for afgiften, og vi kan da også godt se, at der skal ske en eller anden udjævning i forhold til de forskellige smør- og margarineprodukter, er vores endelige stillingtagen til det her forslag altså meget afhængig af, at vi får en erklæring fra ministeren om, at det er sidste gang, denne sag bliver sat på Folketingets dagsorden, ikke af hensyn til os – vi har tid nok til at gå herved – men af hensyn til de virksomheder, der får det administrative bøv l, hver gang man laver reglerne om.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil godt tage fat i hr. Kim Behnkes bemærkninger og sige, at det var ikke noget problem for mig ikke at fremsætte et lovforslag og heller ikke det her.

Når det her lovforslag fremkommer, er det, fordi der har været et forståeligt og stærkt ønske fra virksomhederne om, at lovforslaget bliver fremsat, og at lovforslaget i øvrigt bliver fremsat så betids, så det med Folketingets villige behandling kan få virkning – håber jeg – fra den nye emballageafgiftslov træder i kraft den 1. januar 1999.

Det er altså ikke sådan, at jeg har haft et ønske om at komme med yderligere en ændring, men det er blevet påpeget helt sagligt fra nogle virksomheder, at den afgrænsning, der er lavet i loven, på et par områder betyder, at virksomheder vil få en forkert, en urimelig behandling. Og det er jo det, der er problemet ved at være meget præcis, sådan som vi har været i emballageafgiftsloven.

Hr. Kim Behnke vil huske debatten fra april-maj om den eksisterende emballageafgiftslov, hvor diskussionen gik på, hvilke emballager der var omfattet, og hvilke emballager der var friholdt. Det problem har vi løst i den lov, vi her behandler, ved at være fuldstændig præcise ved angivelse af positionsnumre. Det betyder til gengæld også, at hvis det er et nummer, der ikke er nævnt, så er der nogle emballagetyper på nogle varegrupper, som ikke er omfattet.

Så det er jo dilemmaet, når man bliver meget, meget præcise, sådan som vi er i emballageafgiftsloven, som vi behandler her.

Hvis ikke Skatteministeriet eller hvis ikke de virksomheder eller brancher, som vi har haft lovforslaget til høring hos, har været opmærksomme på, at der er produkter – som vi ser det med blandingsprodukter – der ikke har været omfattet, ja, så har vi ingen mulighed for at indfortolke og sige, at ud fra en lighedsbetragtning eller noget andet så bliver de omfattet; så er der kun én vej at gå, og det er at ændre loven.

Og jeg påtager mig meget gerne det ansvar at ændre den her lov, i og med vi må erkende, at der er sket den fejl, da loven blev behandlet og vedtaget i juni måned, at hverken branchen, virksomhederne eller Skatteministeriet var opmærksomme på, at med den afgrænsning, der blev lavet her, blev der tale om en konkurrenceforvridning.

Så på trods af de lidt ramsaltede bemærkninger, så skal jeg alligevel takke ordførerne for en venlig modtagelse, og min fantasi rækker ikke til andet, end at der vil være et bredt flertal, der vil være parat til at vedtage den lille justering, som her foreslås.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Udenlandske forskere m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 13/11 98).

Sammen med denne sag foretoges:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af efterbeskatningen af forskere og nøglemedarbejdere omfattet af kildeskattelovens § 48 E.

Af Flemming Hansen (KF), Mariann Fischer Boel (V) og Sonja Albrink (CD) m.fl.

(Fremsat 4/11 98).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Ja, da oppositionens og regeringens forslag behandles under ét, så kan jeg svare på oppositionens forslag ved at henvise til regeringens lovforslag nr. L 89. Vi mener, det er den rigtige løsning. Vi mener i øvrigt, det giver nogle gode muligheder i forhold til at sikre, at vi også inden for skattereglerne medvirker til at tiltrække forskere, medarbejdere, der inden for det OECD-begreb, som er indeholdt i regeringens lovforslag, kan beskæftige sig med udvikling.

Når vi advarer imod at udvide til også at friholde fuldstændig for efterbeskatning, som foreslået i beslutningsforslaget, hænger det sammen med, at det er umuligt at lave en udtømmende negativliste over, hvad der ikke skal være omfattet. Vi har i hvert fald heller ikke i

Skatteministeriet kunne finde en præcis positivliste i forhold til, hvad nøglemedarbejdere er, og vi vil advare imod, at det er en eller anden offentlig instans, der skal sidde og træffe afgørelse om, hvad nøglemedarbejdere er i en privat virksomhed.

Hvis vi derfor her fulgte beslutningsforslaget, ville konsekvensen være, at enhver, der flytter til Danmark fra udlandet, og som har en højere indkomst, som defineret i reglerne, konsekvent i de første 3 år ville få en lavere beskatning end danskere.

Det mener vi ud fra en lighedsbetragtning ikke er tilrådeligt, og derfor vil vi selvfølgelig henvise til regeringsforslaget og anbefale, at det er det, der bliver vedtaget i Folketinget.

Erik Mortensen (S):

Det er selvfølgelig ret usædvanligt, at beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at komme med et lovforslag, ligefrem falder oven i lovforslaget, sådan at imødekommelsen eller i hvert fald behandlingen af beslutningsforslaget rent faktisk er på bordet samtidig med lovforslaget.

Begge forslag, både lovforslaget og beslutningsforslaget, har jo det samme sigte, nemlig at gøre det attraktivt for udenlandske forskere og andet godtfolk at komme til Danmark og medvirke til forskning og udvikling i det danske erhvervsliv. Det er vi i Socialdemokratiet meget enige i er en ganske udmærket idé, og vi er også godt klar over, at der nok skal være en form for gulerod, og det er jo normalt noget med penge. Jeg er ikke sikker på, at den videnskabelige udfordring i sig selv er nok til at drage til Danmark. Der er trods alt også omkostninger både økonomiske og familiemæssige forbundet med at rykke teltpælene op og starte et nyt sted.

Vi har jo allerede i en del år haft skatteregler primært møntet på forskere – vel at mærke skatteregler, som blev indført for ca. 7 år siden på Socialdemokratiets foranledning – og de er så siden blevet ændret, sådan at vi nu har en 7-års-periode.

Vi må nok fra Socialdemokratiets side sige, at vi er mest optaget af forskningsdelen, som jo trods alt skal danne grundlag for, hvad erhvervslivet siden hen kan producere på baggrund i de forskningsresultater, som vores private firmaer og offentlige institutioner som universiteter og andre højere læreanstalter kommer